

ik ging op enen morgen

uit : 6 oud-nederlandse volksliederen (6)
bew. : Jos Van den Borre

1. Ik ging op e-nen mor-gen al door het groe-ne hout, daar zag ik on-ver-
2. De dui-nen wa-ren ho-ge daar-bij de vruch-ten groen: dit zien-de voor mijn
3. Toen loofd' ik God al-mach-tig van her-ten zeer ver-neerd; want door zijn wer-ken

bor-gen Gods wer-ken me-nig-voud. De vo-gels zon--gen en maak-ten
o-gen dacht ik op dat sei-zoen: 't is im-mer waar dat de land-man
krach-tig, zo heeft Hij ons ge-leerd dat men al-leen U moet ge-hoor-zaam

bor-gen Gods wer-ken me-nig-voud.
o-gen dacht ik op dat sei-zoen:
krach-tig, zo heeft Hij ons ge-leerd

vreugd, de dier-kens lie-pen in 't wil-de, mijn hert was zeer ver-heugd.
zaait, maar God moet was-dom ge-ven, of daar wordt niet ge-maaid.
zijn, de ge-ver al-ler goe-den, der zie-len me-di-cijn.

de dier-kens lie-pen in 't wil-de, mijn hert was zeer ver-heugd.
maar God moet was-dom ge-ven, of daar wordt niet ge-maaid.
de ge-ver al-ler goe-den, der zie-len me-di-cijn.